

بسم الله الرحمن الرحيم

برگزاری تظاهرات و همایش های گسترده در شهرهای کرانه ی غربی و نوار غزه توسط حزب التحریر-ولایه فلسطین، جهت نصرت و یاری به مسجد مبارک الاقصی



(ترجمه)

حزب التحریر-سرزمین مقدس فلسطین بعد از عصر پنج شنبه مورخ ۲۰ جولای ۲۰۱۷م تظاهرات و همایش های گسترده ای را در شهرهای ضفه(کرانه غربی) و نوار غزه جهت نصرت و یاری به مسجد الاقصی و آزادی آن از اشغال یهودیان برگزار نمود. حزب از خلال این تظاهرات ها در اعلامیه مطبوعاتی خویش چنین بیان نمود: «این تظاهرات ها در عکس العمل به هجوم بی شرمانه ی دولت یهود اشغالگر و گستاخی بر شهر قدس و اهل آن به طور عام و بر مسجد مبارک اقصی به طور خاص و ناکامی و شکست نظام های جبریه(ستمکارانه) جهان اسلام و سرزمین های عربی برگزار گردیده است تا از خلال این تظاهرات ها ارتش مسلمانان را برای نصرت اسلام و مسلمین و برپایی خلافت و آزاد نمودن مسجد مبارک اقصی و تمام سرزمین فلسطین از اشغال تروریزم مجرم، بیدار نماید.»

باهر صالح عضو دفتر مطبوعاتی حزب التحریر-ولایه فلسطین، پیام و سخنان حزب را در میدان مناره مرکز شهر رام الله ایراد نمود. این در حالی است که دکتور ابو مصعب عرقوب عضو دفتر مطبوعاتی در تجمع شهر الخلیل در میدان ابن رشد، خالد سعید عضو دفتر مطبوعاتی در غزه و استاد محمد الهور در تظاهرات اردوگاه النصیرات پیام و سخنان حزب را ایراد نمودند.

تمامی سخنرانان بیان نمودند که اگر حاکمان سرزمین های اسلامی با یهودیان توافق نمی کردند و یک دیگر را تنها نمی گذاشتند، رهبران اشغالگران نمی توانستند، در فلسطین و مسجدالاقصی فساد را اشاعه نموده و آن جا را فاسد نمایند؛ اگر آن ها از عقوبت و مجازات در امان نمی بودند و عکس العمل حکام، حقارت و شرمنده گی نمی بود، هرگز جرأت نمی کردند که بر فلسطین، مردم و مسجد مبارک شان حمله ور شوند و اگر می فهمیدند که پشت این مسجد و برای دفاع ازین مسجد ارتش و لشکر وجود دارد؛ اگر به مسجد حمله ور شوند، برای فرو ریختن قصر و قلعه ی شان و نابودی آثار و نشانه های شان حرکت خواهند کرد، چگونه جرأت می کردند؟!

سخنرانان پرسشی ارایه نمودند: اگر دولت یهود و اشغالگران مطمئن نمی بودند که حکام خسیس و پست، امت را از جهاد در راه الله سبحانه و تعالی برای آزادی مسجدالاقصی (جایگاه اسراء رسول الله صلی الله علیه وسلم) باز نمی دارند، چگونه کسانی که عاشق زنده گی خویش هستند، با کسانی که شهادت را دوست داشته و خواستار ملاقات با پروردگار شان هستند، مقابله می نمودند؟ و نیز تأکید نمودند که این حکام مجرم، آنانی اند که راه را برای اشغالگران باز نموده و آن ها را آزاد گذاشته اند تا بر فلسطین و مردم بی دفاع آن دلیر گردند و جرأت حمله پیدا کنند؛ چون حکام خاین، ارتش و مردم را از تحرک برای نصرت فلسطین، اهل و مسجد آن باز داشته و به دولت یهود اشغالگر طوق حمایت عطا نمودند تا آن ها از غضب امت و شیر مردان آن محفوظ باشند.

اما مقامات فلسطینی که تا هنوز با اشغالگران هماهنگی نموده و از خود علایمی را نشان می دهند که آنان از جنایات دولت یهود منکر هستند و در عین زمان با دوباره دعوت نمودن آنان به صلح بیهوده و نامعلوم، حقارت خویش را به آنان اظهار می نمایند.

اشتراک کننده گان در تظاهرات ها شعارهایی را بلند نموده بودند که در آن از ارتش مسلمانان برای آزادی مسجدالاقصی طلب نصرت و یاری خواسته و واضح می ساخت که حاکمان سرزمین های اسلامی، فلسطین را تنها رها نموده و آن را یاری نمی کنند. از جمله شعارهای تظاهرات مذکور شعارهای ذیل بود: «ای ارتش مسلمانان! آیا در میان شما صلاح الدینی هست تا بگوید؛ چگونه تبسم نمایم؛ در حالی که مسجد الاقصی اسیر است.»، «اقصی به امت اسلامی برای برپایی خلافت و آزادی بیت المقدس فریاد می زند.»، «ای اردوغان! اقصی این جاست نه در قطر! ای سلمان، اقصی این جاست نه در یمن و ای ایران، اقصی این جاست نه در حلب.»

سخنرانان تظاهرات ها را با خطاب و ندایه های ذیل به ارتش اسلامی به پایان رسانیدند: «اگر خلافت می داشتیم، فلسطین به این وضع نمی رسید و اگر حکام مجرم با یهودیان توافق نمی کردند کیان و سلطه یهود یک ساعت هم باقی نمی ماند. شما شاهد هستید و می بینید که حکام مسجدالاقصی را تنها رها نموده و آن را یاری نمی کنند؛ در حالی که آن ها قادر به این کار هستند. هم چنان می بینید که برای حفظ قدرت شان و بر آورده شدن منافع غرب و برای بقای سرزمین های اسلامی من حیث سرزمین های ضعیف و استعمار شده، شما را چگونه تسخیر نموده اند، و نیز می دانید که نابودی دولت یهود و آزادی فلسطین ممکن نیست؛ مگر با نابودی این حکام خاین؛ پس تا چه زمانی در مقابل شان سکوت نماییم؟!»

تا چه زمانی از جنایات سربازان اشغالگر و بی حرمتی شان به جایگاه اسراء رسول الله صلی الله علیه وسلم (مسجدالاقصی) چشم پوشی می نمایید؟ و شما شاهد هستید که چگونه اهل فلسطین، مردان و زنان پیر و جوان با سربازان اشغالگران با دستان خالی و اراده راسخ مقابله می نمایند؟ چه کسی مستحق تر است، به مقابله با آنان و چه چیز با ارزش تر است، نسبت به مقابله با سربازان اشغالگران؟

ای جنرالان و افسران ارتش مسلمانان! آیا شما مهمات و ارتش امت نیستید؟ بلی؛ یقیناً هستید. به الله سبحانه و تعالی قسم اقصی امانت است بردوش شما و آزاد نمودن آن از چنگ اسارت بر شما واجب است؛ چون شما اهل و صاحب اقصی و قادر به آزاد نمودن آن هستید. شما نواده گان حضرت عمر رضی الله عنه، صلاح الدین ایوبی و سلطان عبدالحمید هستید؛ نه نواده گان خائینی هم چون حکام مزدور امروزه. روزنه ی امید و آرزوی امت هستید که صبح و شام به شما فریاد می زند و با وجود طول انتظار امت از شما ناامید نگردیده است. (این سخنان مطابق با سخنرانی ها در تظاهرات بود).

نماینده دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر-سرزمین مبارک فلسطین

۲۶ سوال ۱۴۳۸ ه.ق

۲۰ جولای ۲۰۱۷ م